

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De incremento doctrinæ catholicæ, & perpetua destructione templorum
Idololatricorum, ac de exundiatione Nili fluuij. Capvt XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

De incremento doctrinæ catholicæ, & perpetra
destructione templorum Idololatricorum,
ac de exundatione Nili fluuij.

CAPVT XX.

Diuisis ita (vti dictum est) ijs, qui aliarum sectarum
fautores erant, maius etiamnum incrementum capi-
ebat ecclesia catholica, cum illi accederent plurimi
cum ex discordia inter se dissidentium haereticorum,
tum vel maximè ex multitudine paganorum: Imperator
enim quia animaduertebat superioris temporis cōsuetu-
dine subditos adhuc ad cultum patrium & religiosos ip-
sum locos adduci, statim in Imperij initio vetuit, ne hos
accederent, ac tandem multos etiam subuerit. Illi itaque
templorum defectu, temporis progressu ad ecclesias ven-
titare consuefacti sunt, neque enim ethnico ritu clam sa-
cificare tutum erat. Sed capitis & facultatum ablationem
pœnæ nomine lex continebat aduersus eos lata, qui talia
auderent: Ferunt autem Aegypti fluuum tunc solito tar-
dius ad primum exundationis gradū constitisse. Aegypti
ergo indignabantur, quod non permitterentur secundum
leges patrias fluuiio sacrificare. Animaduertens autem gé-
tis eius præfectus eos ad seditionem adornari, Imperatori
rem indicauit. Imperator re intellecta, satius est, inquit, er-
ga Deum permanere fidelem, quam fluenta Nili, & ex ijs
expectatam anni fertilitatem præposuisse pietati, vel nun-
quam enim fluxerit iste fluuius, si quidem reuera & exca-
rationibus pellici, & sacrificiis delectari, & sanguinis fluxu
inquinare influentes ex diuina Paradiso riuos potest: Ce-
terum Nilus haud multò post largiter effusus etiam sub-
limioribus vndas immisit: & postquam ad perfetissimā
ac rarò completam mensuram accessisset, ac nihilominus
aqua intumesceret, in contrarium timorem coniecti sunt
Aegypti, ac metus erat, ne & Alexandropolim, que Libie
portio erat, fluuius inundaret. Fertur itaque Alexandri-
ensium paganos ob hoc ipsum stomachantes quod præter
opinionē euenerat, subsannasse, & in Theatris exclamasse,
quod fluuius veluti senex ac delirus eminxisset: ex eo plu-

ximi

imi Aegyptij patria superstitione damnata, ad Christianismum transferunt. Atque hæc quidem ut compcri conscripsi.

*De inuentione venerabilis capitii Divi Iohannis
Baptistæ, & quæ eius nomine facta sint.*

CAPVT XXI.

Circa hoc tempus Constantinopolim translatum fuit Iohannis Baptiste caput, quod Herodias ab Herode

Tetrarcha petierat: Fertur autem fuisse repertū apud monachos quosdam sectæ Macedonianæ, qui cum primū Hierosolymis habitassent, postea migrarunt in Ciliciam: Sub eo autem imperio, quod ante præsens hoc fuit, iudicante Mardonio, qui domus Imperatoriæ maior Eunuchus erat, iusserrat Valens illud Constantinopolim transferri. Itaque illi qui in hoc missi erant, publico vehiculo impositum agebant. Sed ubi ad Pantichium peruenissent (qui locus est Chalcedonis) non ulterius procedere voluerunt muli, qui vehiculum trahebant, & quidem comitantibus equis onibus, & auriga flagris acriter urgente: cum autem nihil proficerent, videreturque cunctis, & ipsi quoque Imperatori, res ea non sine miraculo ac numine diuino geri, sacrum hoc caput in Cosilai pago deposuerunt, erat enim is fortè in proximo, & ad Mardonii huius ditionem pertinebat. Circa hoc autem tempus siue Deo, siue ipso Propheta exuscitate, venit in hunc pagū Theodosius Imperator. Cui quidem, cum Baptiste reliquias tollere vellet, solam aiunt restitisse Matronam: ea erat virgo sacra, sed quam sectarentur minister & custos. Cum autem illa cunctis viribus resisteret, ratus non esse cogendam, precibus contendebat, vt concederet, & postquam grauata cessisset, irritum fore Imperatori quod conabantur, ex eo rata quod tempore Valéti acciderat, purpura sua thecam in qua iacebat, caput inuoluens, accipiebat, ac reuersus ante urbem Constantinopolitanam condidit, in loco quem Hebdomon vocant, ædificato ibidem in honorem Dei amplissimo pulcherrimoque templo: Matronam porrò quamuis frequenter ac multum precatus, & blandis pollicitationibus adortus esset, inducere

Z Imperator